

آموزش هنر و کودکان

زهرا احمدی

شخصیت کودک در سال‌های اولیه زندگی، در حال شکل‌گیری و تاثیرپذیری از محیط اطراف است. شروع آموزش هنر از این سنین، در هر رشته‌ای، می‌تواند باعث شکوفایی خلاقیت و افزایش اعتماد به نفس او گردد همچنین ضمن امکان برقراری ارتباط با دیگران حتی بدون استفاده از کلمات، به تمرکز بیشتر و راهی برای ابراز و بیان خویش به‌طور موثر دست پیدا کند.

کودک‌انی که از توانایی تصور کردن برخوردار هستند هنگام روبه‌رو شدن با مشکلات بهتر می‌توانند آن را مدیریت کنند و برای مشکلات راه‌های بیشتری به ذهن‌شان می‌رسد. این کودکان قادر به انجام وظایف اجتماعی‌شان از راه‌های متفاوتی خواهند بود و در شرایط تغییرات ناگهانی، بهتر عمل می‌کنند. یکی از مواردی که این کودکان را از دیگران متمایز می‌کند تفکر خارج از محدوده است که با آموزش هنر بهتر بروز پیدا می‌کند.

کودکان در مسیر کسب مهارت‌های هنری بر پایه توانایی‌های خود می‌آموزند که از شکست‌هایشان درس بگیرند و بر مهارت خود بیفزایند. لذا این کودکان در زندگی عادی هم مهارت پیدا می‌کنند که بهتر است با شکست مواجه شوند و این مسیر، به افزایش اعتماد به نفس آنها کمک می‌کند. هنرهای نمایشی به کودکان این توانایی را می‌دهند که چطور اعتماد به نفس لازم را برای نمایش یا سخنرانی در مقابل جمعیت به دست آورند. هنر به ما می‌آموزد که چطور خارج از محدوده امن روانی فعالیت داشته باشیم و اشتباهات خود را تصحیح کنیم.

تمرین و مرور هر روزه و مستمر یک فعالیت هنری، اقدام هدفمند و مداوم را که لازمه رسیدن به هر هدفی در زندگی است در کودک نهادینه می‌کند همچنین در فعالیت‌های هنری که به صورت جمعی انجام می‌شود کودک ضمن عادت به ثبات و تداوم در فعالیت، تعامل و مشارکت سازنده را می‌آموزد و تمرین می‌کند. این کودکان در بزرگسالی از این مهارت‌ها در زندگی فردی و جمعی، بهره بسیاری خواهند برد.

در طول یک دوره آموزش هنر و تمارینی که برعهده کودک گذاشته می‌شود، عادت‌های مثبت کاری در او افزایش پیدا می‌کند که مهم‌ترین آن انجام کارها در زمان مقرر است. همچنین شاهد روند پیشرفت هم‌گروهی‌های خود خواهد بود و نسبت به توانایی‌های خود و دیگران

